

מסכת אהלות

פרק ו

א. אדם וכלים נעשין אהליון לטמא, אבל לא לטהר. כיצד. ארבעה נושאין את הנדבך, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טמאין. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טמאים. רבי אליעזר מטהר. נתון על ארבעה כלים, אפלו כלי גללים, כלי אבנים, כלי אדמה, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טמאים. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טמאים. נתון על ארבעה אבנים, או על דבר שיש בו רוח חיים, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טהורין. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טהורין:

ב. קוברי המת שהיו עוברים באכסדרה, והגיה אחד מהן את הדלת וסמכו במפתח, אם יכול הדלת לעמד בפני עצמו, טהור. ואם לאו, טמא. וכן חבית של גרוגרות או קפה של תבן שהן נתונות בחלון, אם יכולין הגרוגרות והתבן לעמד בפני עצמן, טהורין. ואם לאו, טמאין. בית שחצצו בקנקנים וטח בטיח, אם יכול הטיח לעמד בפני עצמו, טהור. ואם לאו, טמא:

ג. כְּתֹל הַמְשַׁמֵּשׁ אֶת הַבֵּית, יָדוֹן מִחֲצָה לְמִחֲצָה. פִּיצָד. כְּתֹל שֶׁהוּא לְאֹוִיר וְהַטְמָאָה בְּתוֹכוֹ, מִחֲצִי וְלִפְנִים, הַבֵּית טָמֵא, וְהָעוֹמֵד מִלְמַעְלָן טָהוֹר. מִחֲצִי וְלַחוּץ, הַבֵּית טָהוֹר, וְהָעוֹמֵד מִלְמַעְלָן טָמֵא. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, הַבֵּית טָמֵא. וְהָעוֹמֵד מִלְמַעְלָן, רַבִּי מֵאִיר מְטַמֵּא, וְחֻכָּמִים מְטַהְרִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַכְּתֹל לַבֵּית:

ד. כְּתֹל שְׁבִין שְׁנֵי בָתִּים וְהַטְמָאָה בְּתוֹכוֹ, בֵּית הַקְּרוֹב לַטְמָאָה, טָמֵא. וְהַקְּרוֹב לַטְהָרָה, טָהוֹר. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, שְׁנֵיהֶם טָמֵאִין. טְמָאָה בְּאֶחָד מֵהֶן וְכֻלָּם בְּכֹתֹל, מִחֲצִי וְכֻלְפִּי טְמָאָה, טָמֵאִין. מִחֲצִי וְכֻלְפִּי טְהָרָה, טָהוֹרִין. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, הָרִי הֵן טָמֵאִין. מַעְזִיבָה שְׁבִין הַבֵּית לְעֵלְיָה, טְמָאָה בְּתוֹכָהּ, מִחֲצִיָּה וְלַמָּטָן, הַבֵּית טָמֵא וְעֵלְיָה טָהוֹרָה. מִחֲצִיָּה וְלַמַּעְלָן, הָעֵלְיָה טְמָאָה וְהַבֵּית טָהוֹר. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, שְׁנֵיהֶן טָמֵאִין. טְמָאָה בְּאֶחָד מֵהֶן וְכֻלָּם בַּמַּעְזִיבָה, מִחֲצִיָּה וְכֻלְפִּי טְמָאָה, טָמֵאִין. מִחֲצִיָּה וְכֻלְפִּי טְהָרָה, טָהוֹרִין. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, הָרִי הֵן טָמֵאִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַמַּעְזִיבָה לְעֵלְיָה:

ה. טְמָאָה בֵּין הַקְּוֵרוֹת וְתַחֲתֶיהָ כְּקֹלֶפֶת הַשּׁוּם, אִם יֵשׁ שָׁם פּוֹתֵחַ טֶפֶח, הַכֹּל טָמֵא. אִם אֵין שָׁם פּוֹתֵחַ טֶפֶח, רוֹאִין אֶת הַטְמָאָה כְּאֵלוֹ הִיא אֲטָם. הִיתָה נִרְאִית בְּתוֹךְ הַבֵּית, בֵּין כָּף וּבֵין כָּף, הַבֵּית טָמֵא:

ו. בֵּית הַמְשַׁמֵּשׁ אֶת הַכְּתֹל, יָדוֹן כְּקֹלֶפֶת הַשּׁוּם. פִּיצָד. כְּתֹל שְׁבִין שְׁנֵי כּוֹכִין, אוֹ בֵּין שְׁתֵּי מַעְרוֹת, טְמָאָה בְּבָתִּים וְכֻלָּם בְּכֹתֹל וְעֵלְיָהֶם

בְּקִלְפֹת הַשּׁוּם, טְהוּרִין. טְמֵאָה בְּכֶתֶל וְכֵלִים בְּבִתִּים וְעֲלִיָּה כְּקִלְפֹת
הַשּׁוּם, טְהוּרִין. טְמֵאָה תַּחַת הָעֵמּוּד, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת
וְיֹרֶדֶת:

ז. כֵּלִים שֶׁתַּחַת הַפֶּרֶחַ, טְהוּרִים. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי מְטַמֵּא. הַטְּמֵאָה
וְהַכֵּלִים שֶׁתַּחַת הַפֶּרֶחַ, אִם יֵשׁ שָׁם פּוֹתֵחַ טֶפֶחַ, טְמֵאִין. וְאִם לֹא,
טְהוּרִין. שְׁנֵי פְרִדְסָקִים זֶה בְּצַד זֶה, אוֹ זֶה עַל גַּב זֶה, נִפְתַּח אֶחָד
מֵהֶן, הוּא וְהַבֵּית טָמֵא, וְחִבְרוּ טְהוּר. וְרוֹאִין אֶת הַפְּרִדְסָקִין כְּאֵלוֹ
הוּא אִטָּם, יָדוֹן מְחַצֵּה לְמְחַצֵּה לְהִבִּיא אֶת הַטְּמֵאָה לְבֵית: